

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Pénzért mindent.

Pécs, 1898. február 17.

Rohonczy képviselő hétfőn olyan titkot árult el az országgyűlésen, a melyet eddig is tudott minden ember s beszéde mégis olyan hullámokat vert a közvéleményben, a melyek még ma sem csendesültek le. Azt mondta, hogy Bánffy báró az ő többségének megválasztására három millió forintot költött, a miből ő is kapott ötezer forintot, de ezzel a pénzzel nem Bánffynak tartozik, hisz nem a maga zsebéből adta, hanem azokéból, akik címeiket akarták. Tudja mindenki — ugymond — hogy hatvanhét óta minden választás attól függött, mennyi pénzt tudott a kormányelnök ügyessége erre a célra összehozni.

Nagyon csalódnánk azonban, ha azt hinnők, hogy a közvélemény ezek fölött a kijelentések fölött azért háborog, mert erkölcsi érzülete lázadt fel a politikai romlottság ekkora mértékén, a mely valóságos szimoniát űz a hatalom kegyének osztogatásával, hogy az így összeharácsolt pénznek törvény által tiltott felhasználásával meghamisítsa a választásokat s ezzel továbbra is megszilárdíthassa a maga hatalmat.

Oh nem, a magyar közvélemény már régen túl van azon, hogy ilyen erkölcsi szempontok háborgassák; a harminc éves gyakorlat már eltompította erkölcsi fogékonyságát, most már mindenki természetesnek, rendjén való dolognak tartja a lélekvásárlást s a büntető törvénynek ide

vonatkozó szakasza ugyanolyan megítélés alá esik, mint a párbajt tiltó paragrafus: ki megsérti, kifogástalan gentleman marad, sőt ha a kormány sérti meg, már előre kész a pertörlés.

De felháborította a közvéleményt az, hogy a kormánypárt egy tagja követte el az indiskréciót s így tagadni sem lehet; felháborította, hogy akadt az összevásárolt párton egy ember, aki botorul felégette maga mögött a hidat s önként száműzte magát a paradicsomból, kitéve magát annak, hogy nemcsak többé nem számíthat a pártkasszára, de annak is, hogy a pártkassa ezresei éppen ő ellene fognak mozgósítani, mert hasztalan választották meg őt eddig mindig egyhangulag, arra el lehet készülni, hogy ezután az indiskréció után még szótöbbséggel sem fog mandátumhoz jutni; nem mintha a választók nézete, vagy iránta való bizalma megváltozott volna, hanem mert a hatalom összes választási eszközei, a melyek eddig az ő rendelkezésére állottak, ezután ellene fognak működésbe hozatni. Hiszen hol van manapság Magyarországon még az a naiv lélek, aki abban az illúzióban élne, hogy itt a választások eredménye a választók meggyőződésétől, vagy bizalmától és nem a hatalmi erőszaktól és a pénztől függ?

Nem tagadta ezt maga Bánffy sem, csak szépítgette a dolgot azzal, hogy ezek csak „ellenviszárlások“ voltak a kormány részéről, mert az ellenzék is pénzzel dolgozott. És ez teljesen meg is nyugtatja a

kormánypárti lelkiismeretet; bűnös a vesztegetésben az ellenzék is, mért maradnának tehát tiszták az általános piszok közepe éppen ők? Szép morál valóban; igazi tolvaj morál, a melynek nincsen más mentése, mint hogy mások is lopnak.

Nem védelmezzük mi a bűnt, a visszaélést akkor sem, ha az ellenzék követi el, de egy kis különbséget mégis csak találunk a kettő között. Eltekintve attól, hogy a kormánynak, miní a pártok fölött álló államhatalom kezelőjének, erkölcsi kötelessége a törvénynek minden irányban érvényt szerezni s következésképp a netán észlelt törvénysértést megtorolni legszentebb feladata, nem pedig a visszaélésre még nagyobb visszaéléssel felelni: vajjon a kormány által üzött visszaélések nem-e ezerszerre veszedelmesebbek úgy forrásuk, mint eredményeik tekintetében, mint azok a törvénysértések, a melyek esetleg az ellenzék terhére róhatók.

Ha az ellenzék veszteget, bizonyára rút dolog, de ha ennek a vesztegetésnek a forrását kutatjuk, azt bizony nem igen fogjuk másban találhatni, mint az illető vesztegetőnek a saját zsebében.

De a kormány nem a maga zsebéből veszteget, hanem hivatalos hatalmának eszközeit használja fel, hogy a vesztegetésre szükséges judásdíjat a mások zsebeiből varázsolja elő. Ott vannak a címek, kitüntetések, sőt főrendek kinevezésével még a törvényhozó hatalomban való részletetés is, a miket csupán az igazi érdem elismeré-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A piros szegfű.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Nagymama, édes, drága nagymama, . . . megengedték . . . megengedték s rohan be a kis Paula mosolygó arccal, melyre az öröm rózsákat festett, míg kibontott aranyhaja utánarepked a légben, mint egy napsugárból szőtt lobogó.

Az ezüsthaju nagymama szorgalmasan kötögetett a pamlag sarkában, midőn a kis leány lelkendezve tört be hozzá s kötését félre rakva és az ölébe dülő kis unoka fejét megsimítva, jóságos hangon kérdi:

— Mit engedtek meg madárkám?

— Ej, hisz nagymama ugyis tudja.

— Nem én, ugyan mi az?

— A . . . a tánciskola . . . jaj Istenkém be örülök, hogy megengedték . . . olyan boldog vagyok . . . én is nagy lány leszek hát . . . meg aztán azok a szép táncok . . . hahaha . . . Herczenberger bácsi, az aranyos Herczenberger bácsi hogy fogja mondani: »Egy, kettő, . . . egy, kettő s akkor fogunk hozzászólni: »tralla la« . . . Aztán azok a szép fiatalemberek . . . Jogászok, huszárok . . .

mind . . . mind oly jó táncosok
Aztán . . .

— Nos, mit akartál mondani édesem?

A leányka szégyenlősen hajtotta le a fejét, s elpirulva felelte:

— Aztán . . . mit gondol nagymama

. . . belém szeret-e majd . . . valamelyik?

— S a nagymamája ölébe temette kigyult arcát . . .

A nagymama pedig simogatva a selyem fűrtü fejet, szinte magában beszélve felelt:

— Hogy beléd szeret-e valaki? . . .

Hogyne szeretne . . . hisz lehetetlen ily angyal nem szeretni . . . Ó a szerelem nem marad el semmi esetre . . . Csak legalább ne biznának annyira leányaink . . . De hisz mindig olyanok voltak a leányok . . . Szerettünk mind . . . csalódtunk is mind . . . Az első szerelem édes . . . kellemei szívbilincselők, de csalódása oly súlyos, oly igen nehéz . . .

A kis leány lassan felemelte az utolsó szók alatt édes, kíváncsi tekintet kifejező arcát s látta, hogy az agnő könyezik, részvétellel kérde:

— Miért sir nagymama? . . . Talán magát is megcsalták? . . . Nagyon szeretett . . . ?

— Nem mondtam el ugyan gyermekem

még soha senkinek azt, mit most te hallani fogsz, de nem is kérdé senki . . . Igen, szerettem én is, égő szenvedélyvel, forró szízzel . . . Éppen oly idős voltam, mint te, oly vig kedélyvel, forró szízzel . . . Szülőim falun laktak s én is falun töltém gyermekkorom vig napjait . . . Ott tanultam meg ismerni a szépet, mely gyönyört nyújt a szízznek . . . Ott űztem a pillangót, játszi kedvvel csaponva egyik virágtól a másikig, ott tanultam virágot füzni a rengő vetések közt termő buzavirágból és pipacsból . . . Ott fakadt lelkemben az első szerelem, ott élte át szízzem az első csalódás mardosó kinjait . . . Falusi leányka lévén, nem volt sok alkalmam megismerkedni a városok pillangóival, kik rosszabbak a lepkénél, mert míg ezek a virág mézét szívják ki, de lelkét meghagyják, addig amazok édes szavakkal tépik ki a hitet és fojtják meg a reményt a leányka szízzében.

Azt hallottam egyszer, szülőim beszéltek, hogy egy közeli rokonunk, egy unokatestvér, ki érettségijét most letette, fogja nálunk tölteni a vakációt . . . Ah mennyire örültem én ennek! . . . Azt gondoltam, majd az is eljön velem lepkét fogdosni, virágot szedni, öltöztetni babáimat . . .

Várakozva tekintettem jötte elé . . . Végre megérkezett.

seül szabadna emberi és erkölcsi törvény értelmében osztogatni, de — mint Rohonczy talán megdöbbenve, de teljes őszinteséggel mondotta — pénzért árultatnak.

Igaz, hogy ez a pénz nem a kormány tagjainak a zsebébe folyik, de erkölcsi tekintetben ugyanaz alá a megítélés alá esik, mert a mikor azt a pénzt a választásoknak a kormány érdekében való meghamisítására használják fel, akkor mégis csak a kormány tagjai látják annak hasznát, megszilárdítván vele személyes hatalmukat, a mi tudvalevőleg nem szokott a személyi előnyök rovására esni.

A kormány vesztegetései tehát nemcsak magukban véve erkölcsstelen dolgok, de erkölcsstelen már az a mód is, a melylyel a vesztegetések eszközét megszerzi. Persze ha aztán figyelembe vesszük azt az óriási különbséget is, a mely a kormány rendelkezésére bocsátott és az ellenzéki jelöltek által kiizzadott összegek között létezik, akkor könnyen megértjük, hogy a kormány nem a törvény szigorú alkalmazásával, hanem „ellenviszállásokkal” iparkodik megtorolni az állítólagos ellenzéki visszaéléseket, hisz ezen a téren az ellenzék absolute nem képes vele versenyezni.

Az ellenzék vita tárgyává akarja tenni az országgyűlésen azt a cím- és nemességvásárt, a melylyel a kormány a választási kasszát megtöltötte, de botorság lenne azt hinni, hogy ez a kormányt zavarba fogja hozni, hisz megfordult ott már ez a téma s Bánffy akkor hazafias áldozatkésznek nevezte a szegyenpénz beszolgáltatását: hogyan lehetne tehát bántódása annak a kormánynak, a mely a hazafias áldozatkészséget eddig soha nem tapasztalt magas fokra fejlesztette!

Hirek.

Pécs, 1898. február 17.

Egy rablóbanda bűnei.

Egy tizenkéttagú rablóbandát tartóztattott le most a sádsi csendőrség, a mely rablóbanda évek óta veszélyezteti a vidék vagyon-

— Szép volt-e? — kíváncsiskodik Paulácska.

— Ne szakíts félbe édesem, majd rátérek arra is . . . Elemér megérkezett s egyszerre megszerettük . . . Csinos, barna fiú volt, kisdéd fekete bajuszszal, méla kék szemekkel . . . Karcsu termete ideges és izmos volt s az egész alak azt árulta el, hogy előkelő család ivadéka . . . Az átmenetekkel nem fárasztalak . . .

— De édes nagymama, csak beszélje el azokat is, engem nagyon érdekel — vélekedék Paula.

— Mindenre nem emlékszem, csak arra, hogy sokat sétáltunk, kocsiztunk, lovagoltunk együtt s hogy nap nap után jobban megszerettük egymást . . . Sokszor fogadtuk egymásnak, hogy örökké hivesk leszünk . . . Ő ígerte, hogy elvégzi a jogot s akkor — nőül vesz . . .

— Ah Istenem, tehát ő is jogász volt! — tapsolt a kis Paula örvendve.

— Igen jogász lett, de úgy látszik tartotta azt a közmondást: »Más vidék, más imádozt«, mert szavait nem váltotta be.

— De egy jogász! ugyan mit gondol nagymama!

— Pedig biz az hamis volt édesem, hamis, mint minden férfi. Akkor átkoztam, most, ha ígéretére gondolok — nevetek. Hisz nem

biztonságát. A rablóbanda tagjai: Kovács György, lacsuki, Punci Lajos, tótkéri, Petrovics Ferenc, kövágószőlősi, Kolompár József, patacsi, Csongrádi Mari, babarci, Rab Fanni, sükösi, Kolompár József, rácmecskői, Lahe-tár Antal, bükösi, Rihácsi Anna, Horvát Ádám, Horvát Róza és Kolompár János, keszű cigányok.

A tizenkéttagú rablóbanda valóságosan szervezve volt a különféle lopások, betörések és zsebelések, valamint lókötés elkövetésére s főhadiszállásuk Kovács György, lacsuki házában volt, a hol összejöttek, hogy megbeszéljék a teendőket s honnan szétvitték az orgazdáknak a rabolt tárgyakat. Vagy tizenkilenc orgazda állt velük állandó összeköttetésben, a kiknél értékesítették a rablott zsákmányt.

Négy év óta üzte rablásait a banda. Négy év óta több ezer forintba menő, egész vagyont lopkodtak és raboltak össze, a miből természetesen most alig kerül meg valami, kivéve azt, a mit az orgazdáknál talált és lefoglalt a csendőrség.

Kerekszám félszázrendbeli betörést, lopást, zsebelést és lókötést követett el az elfogott rablóbanda, a mely 1894. év óta rettegte a vidéket s, közben lelátogatott Horvát-Szlávonországba is és ott is követett el egy csomó rablást.

Derék csendőrségünk hosszas nyomozás után tudta csak összefogdosni a rablóbanda minden tagját és fárasztó munka után megállapítani azt az ötvenrendbeli büntetést, amelyet elkövettek. Rendszerint elosztva dolgozott a banda s mint a vizsgálat kiderítette, tagjai egy és ugyanazon időben 2—3 községben is követtek el betörést. A banda férfitagjai ketten-hárman, maguk mellé véve egy-egy asszonyt, jártak el rabló utjaikra s a zsákmánnyal megtérve a rablófészekbe, ott megosztokodtak rajta s aztán eladták az orgazdáknak.

1894. év őszén kezd a banda működni. Első ízben Szederkényben próbál szerencsét a banda feje, Kovács György, a ki Rab Fanni társaságában betör Hirschfeld Adolf, ottani lakos házába s onnan száz forint készpénzt és egy hordó pálinkát visz el.

Majd ugyanez év őszén Schönfeld Ferenc, högyézi lakoshoz törnek be s elvisznek tőle vagy félszáz forint értékű ruhaneműt.

A következő évben már a banda jobban szervezve van; csapatokra felosztva egyszerre többfelé tesznek kirándulást s ez évben már nagyban megnövekedik büntetteiknek száma s a hely, hol manipulálnak, már egész Baranyamegye.

tehetett máskép, fiatal volt hozzám. Mind a ketten vakok voltunk szerelmünkben; hisz nem lehettünk egymáséi. Egy tizenhat éves leány s egy tizennyolc éves ifju. Nemde neveléses?

— O téved édes nagymamám; én például nem tudnék öreget szeretni. Juj, egy öreg ember.

— Nem is öreget gondolok én szivem, hanem hozzánk illőt. De hadd folytassam. Most már vigasztalódva vagyok, csak a szenvedés emléke busit néha el. Elemér elutazásának napja közeledett. Az én lelkemet valami csüggedéstéle fogta el, mintha tudtam volna, hogy távoztával vége szakad szép álmomnak is. Végre felvirradt a bucsu napja. Reggeli után Elemér karjára fűzött s kimentünk a kertbe. Ezer virág nyilott lépteink körül, s azok kábító illatárja közt »kéz a kézben« fogadtunk egymásnak örök szerelmet, tudja Isten hányadszor, de — utoljára. A fogadás végeztével . . .

— Nemde csók következett édes nagymama?

— Nem gyermekem.

— De hisz akkor nem szerették egymást igazán!

— Nem csókból állott a mi szerelmünk édesem, akkor nem adtak oly könnyen csókot a leányok. Elemér a fogadás után odahívott egy viritó szegfűbokrchoz, melynek szárain pi-

Sásdon betörnek Fuchs Józselhez s 150 frt értékű tárgyat rabolnak el.

Kárászpuzstán Linc József tanító lakását fosztják ki s vagy hetven forint értékű zsákmányt szereznek.

Pécsváradon Kugler Brunó órás-üzletét törlik fel, de itt csak kevés zsákmányt találnak.

Dombóvárott szintén egy órásüzletbe hatolnak be, a mely Furer János tulajdonát képezte s onnan tiz darab ezüst órát visznek el.

Szederkényben Geist Péter házából, betörés útján, elemelnek egy csomó aprójószágot és szintén így járnak el Gamál Ferenc, udvari lakos, házában is.

Majd nagyobb zsákmányt óhajtanak és Kökényben Blau Mihály házát fosztják ki s elvisznek onnan 460 forint készpénzt is.

Steiger Dániel, lengyeli lakostól, egy csomó ruhaneműt lopnak el, ugyszintén Hochmann János, lacsuki lakostól is.

Majd ellátogatnak Tolnába is s ott Nagyladon Kuszkinger István lakását fosztják ki, hogy ezzel 1896. év őszére is befejezzék büneiknek lajstromát, a mely eddig összesen csak tizenhárom számból áll.

Nem hiába cigányok azonban: a tizenhármasszám nem hogy szerencsétlen lenne rájuk, hanem még szerencsét hoz, a mennyiben ekkor állnak a bandába Petrovics Ferenc, a két Kolompár, meg Punci Lajos, a kikkel éppen tizenkettőre szaporodnak és 1897. évben már valóságos szervezett hadjáratot viselnek a — mások vagyona ellen. Ez évben összesen 37 büntetést követnek el s így szaporodik fel a félszázra büneiknek lajstroma.

Csaknem minden hónapjára a mult évnek esik egy-két betörés és rablás, a mit a szervezett rablóbanda elkövetett.

Igy ujesztendő másnapján Túskepusztán Buzsáki János házába törtek be Kovács Gyurka és Csongrádi Mari s onnan 33 frt értékű élelmiszert vittek a rablóbanda fészkebe. Majd Málomba ment Kovács György Punci Lajossal együtt és ott Tóth József házából lopott el ugyanily értékben ruhaneműket. Végül ugyancsak január hó folyamán Krausz Emánuel nyomjai kereskedő boltjába törtek be s onnan 56 frt értékű kelmét vittek el.

Februárban Lesztár Andor martonfai lakostól loptak el — betörés útján — 45 frt értékű tárgyakat. Ugyane hónapban Patacon két betörést is követtek el, kirabolván Józsa István és Vörös János, ottani lakosok házáit.

Márciusban Bakó Sándor csuzai lakos-

ros szegfűvek pompáztak. Mélyen a szemembe nézett, azután a szegfűre mutatva mondá: »Nézd e szegfűt kedvesem, ez a forró szerelem virága. Nézd mily édesen mosolyog felénk. Szirmai pirosak, mint a tűz lángja; legyen a te szerelmed is oly lángoló, mint e szegfű, e piros virág.« Aztán leszakított egyet s elem tartva mondá: »Vedd e virágot s valahányszor gondolsz reám, csókold meg szirmait s én e csókot megérzem, bárhol legyen is s tudni fogom, hogy nem feledtél el.« — azzal megcsókola a virágot s ajkaimhoz tartá viszonzókrá. Ez volt csókváltásunk. Aztán ő elment s én hiába csókoltam a fonnyadó virágot, hiába emésztettem szivemet búval, nem jött az, a kit lelkem szeretett, szivem imádozt.

Nem tartotta meg ígéretét. Azóta sem tudom, mi lett belőle. Én vártam néhány évig, s azután vesztett hittel lettem nagyatyád neje, kiről embergyűlöletem elhitette velem, hogy érdekből tesz nejevé. Azért hozzá mentem mégis — nem akartam vén leány maradni. Az ő kebelén aztán feltaláltam az elvesztettnek képzelte boldogságot s megtanultam, hogy az ifju szerelme szép álm; a férfié — valóság és menyország. Azóta sok-sok év pergett le boldogságban fejem felett, melynek szőke fürtjei most már ezüstté váltak, de első szerelmem emléke megmaradt, mert nem dobtam el a kisdéd virágot, mely álmatlan éjszakáim anny

nál tettek éjjeli látogatást s ott is szerencse kísérvén vállalkozásukat, vagy ötven forint értékű zsákmánnyal tértek haza. Ugyane hónapban Varga Péter, görcsönyi lakos házából hetven forint értékű ékszert loptak el s míg az egyik rész e betöréssel volt elfoglalva, addig Kovács Gyurka és Punci Lajos Pellérdén jártak s egyéb munka híjában a korcsma udvarán alvó Tóth Vincét zsebelték ki, elvevén tőle 14 forint készpénzt. Majd Harkányba is ellátogattak, a hol Fröhvirt Alajos házába törtek be.

Áprilisban Árpádon egy éjszaka két betörést is követtek el. Heiszler András házába, az ablakon át behatolván, onnan az almáriomból 183 forint készpénzt loptak el. Ugyanekkor Weisz Mihályhoz is betörtek s egy csomó ruha- és ágyneművel rakodtak meg.

Májusban pihentek. Csak egyszer látogattak el Mánfára s ott Matusz Ferenc házából vittek el 106 forint értékű ingóságot.

Juniusban Majer József, szulimáni lakoshoz törtek be, de csak kevés zsákmányt tudtak keríteni. Ugyanekkor Tóth János, szabolcsi lakos házába is követtek el betörést. Majd Szalántán Német József házat rabolták ki; végül Horvát-Szlavonországba is átnéztek, de csak egy negyvenforintos gebét hozhattak haza.

Az aratás idejére esik büntetteik legnagyobb része. Felhasználták az alkalmat, hogy a nép kintvált a földeken és ők szabadon garázdálkodhattak a falvakban.

Igy júliusban Kiskozáron Blum Jánoshoz törtek be; majd Babarcon Klinger Ignác házából vittek el 100 forint értékű tárgyat. Ugyanazon éjjel Babarcon Brukmann Péter házát is felverték, de ott csak igen kevés zsákmányt találtak.

Augusztusban Paunc Miklós, oroslói lakos udvaráról egy kocsit vittek el, a mire szükségük volt, hogy a zsákmányt elszállíthassák az orgazdához. Tarcsa pusztán vizi- teltek Mándi Samunál; Csóka pusztán Hónig Bénilél; Kishajmáson Markó Józsefnél s mindenütt sikerrel is végezték a kirándulást. Most már Szlavoniába is gyakrabban ellátogattak és Verőcén Szójkó Sándornál, Szentgyörgyön Ehrlich Mórinnál követtek el betörést s a mellett két helyen lovat is loptak.

Ily eredmények után a szeptembert már pihenésre használhatták. Csak Bóniss Dömötör, nagybicsérdi lakosnál követtek el betörést s aztán csendben voltak egészen a hideg teli napok elkövetkeztéig.

Hanem ekkor ismét sorban követték el a betöréseket. Novákovits Józsefnél, Kökénykőnyvet, s boldogságom annyi csokját őrzi fonnadt szirmain.

Ezzel egy szekrényhez lépett az ezüsthaju nagymama s annak egyik rejtett fiókját felnyitva, egy levélket vett elő, melynek sárguló lapjai közt leprérelten feküdt az a bizonyos piros szegfü. A nagymama megcsókolá a halvány virágot, aztán odamutatta unokájának:

— Nézd ez a legdrágább ereklyém.

Éjjel tíz órakor nagy lárma támad a nagymama magános szobája előtt. Az ajtó felpattan s a kis Paula rózsás arccal, szeles csapongással tör be az imádkozó nagymamához. Az félre teszi az imakönyvet s csókok közt kérdi kedvencét:

— No, hogy mulattál édes kis madaram?

— Ó nagyon, nagyon jól drága kedves nagymama. Istenem oly szép ott. Ah az a tánciskola! Nagyon, nagyon jól lehet ott mulatni. Mennyi a fiatalember s mily szeretetreméltók. Nézze csak nagymama. Oh az a kedves Tihamér!

S ezzel szétnyitja báli belépőjét, melynek prémje alól, a fehér öltözeten hivalkodva mosolyog egy — piros szegfü. A nagymama pedig nagyot sóhajt, szeme könyekkel telik meg s halkán susogja:

— Piros szegfü, — első szerelem, — első csalódás.

Tiborcz Ágost.

ben, Szabó Józsefnél, a szentpéteri pusztán, Krausz Dávidnál, Szabolcsan, Stanics Ferencnél, a kovácshidai pusztán, végre özv. Szigli Antalnénál, Német Ürögön követtek el betörést, mindenünnen egy csomó zsákmányt szerevezve. Brázik Józsefnél is jártak Gohidán s utolsó kirándulásukat december közepén Magyarhertelendre tették, a hol Diamant Ignácnál törtek be. Onnan átmentek Bakonyára és ott Spitz József házában követtek el betörést.

Ezután szűk lett nekik Macedonia, azaz-hogy Baranya. Egyelőre pihenniök kellett, mert már keresték őket s egyik asszonyt, Rihácsi Annát, el is fogták közülök. Ez évben csendesen voltak, mert már a csendőrség elől kellett bujkálniok. Azoknak figyelmét azonban nem tudták már elterelni, a banda tagjai egymásután estek a csendőrség foglyaivá s most mind a tizenketten a sásdi járásbírótság fogházában ülnek, megvasalva és várva a rájuk váró büntetést, a mit majd a pécsi kir. törvényszék fog rájuk kiszabni.

Napirend 1898. február 18-án.

Naptár: péntek, febr. 18. — Róm. kath.: Kálmán. — Prot.: Kálmán. — Görög-kel. (febr. 6.) Bukol. — Zsidó: Sebat 26. — Nap két 6 óra 45 perckor; nyugszik 5 óra 11 perckor. — Hold két 5 óra 21 perckor reggel; nyugszik délután 2 óra 24 perckor. A nap délután 3 óra 26 perckor a Halak jegyébe lép.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet helyenkint csapadék nélkül.

Színház: Odry Lehel és Taky Gyula felléptével a »Büvös vadász«, opera.

— (Egyházmegyei hírek.) A püspöki könyvtár és éremgyűjtemény órévé a megyéspüspök Szilvek Lajos dr., theologiai tanárt nevezte ki. Virág Ferenc és Krum Péter segédlelkészek, a pécsi népiskolákhoz hitoktatókká neveztek ki; Virág Ferenc egyzersmind a megyei árvaház növendékeinek hitoktatójává is kineveztetett. Végül Neumayer Dezső, püspökbogádi adminisztrátor, Darázsra küldetett hasonló minőségben.

— (Új anyakönyvvezetők.) A m. kir. belügyminiszter Baranyavármegyében a kistaludi anyakönyvi kerületbe Kovács Pál segédjegyzőt, a dárdai Huber Lajos segédjegyzőt, a lancsukiba Céh Antal helyettes körjegyzőt, a kapos-szekesőibe Komáromy Alajos segédjegyzőt, az oszróiba Tabak Frigyes segédjegyzőt, végre a bikaliba Hahn Béla segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és ezek közül a kistaludi, dárdai és lancsuki anyakönyvvezető helyetteseket a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta. Továbbá Somogyvármegyében a nágoosi anyakönyvi kerületbe dr. Mesterházy István körorvost, az apátiba Elek Gyula jegyzősegédet, a ság-vári Schaller Ede segédjegyzőt, végre a látrányiba Pozsgay Zoltán segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és ezek közül a nágoos és apáti anyakönyvvezető helyetteseket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— (Pályázat.) A szigetvári járásbírósnál egy albirói állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt nyujtandók be a kaposvári kir. törvényszékhez.

— (Névmagyarosítás.) Kohn Nándor pécsi illőtöségű ugyanitteni lakos, valamint kiskoru gyermekei Imre és Erzsébet vezetéknevének »Kovács«-ra kért átváltoztatása f. évi 14.325. számú belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— (Rokon-hivatalok alkalmazottjainak mulatsága.) A vasut és postaalkalmazottak közötti szorosabb érintkezés előmozdítását célozta az a kedélyes összejövetel, melynek eszméje a pécsi vasuti hivatalnokoktól indult ki, a kik összegyűltek tegnap este a Vigadóban s meghívták ezen összejövetelre a posta és távirda hivatalnokokat is és olyan szép számmal jelentek meg mindkét részről, hogy egészen betöltötték a nagy termet, hol a vacsorához terítve volt. Pogány József, fűtőházi főnök, a vasutiak részéről, Szabon István pedig a postások részéről mondottak tósztokat, mindketten hangsúlyozva azt, hogy az összetartás, gyakoribb érintkezés igen kívánatos és természetes is két olyan rokonszakma hivatalnokainál, mint a vasut és posta s ennek minél szorosabb tételére, felvirágozására emelték poharaikat, a jelenlevők zajos éljenzése mellett. dr. Bahula József a nagy számmal jelenlevő hölgyeket élte. Hogy pedig a mulatság teljes legyen, tizenegy óra felé táncra perdültek a szép leányok, asszonyok s úgy eltáncoltak, hogy sok bálon sem jobban. Legközelebb a posta és távirda alkalmazottak fognak hasonló mulatságot rendezni, s arra ők látják vendégül a vasutasokat. Remélhető, hogy ekként csakhamar a legszívélyesebb viszony fog kifejlődni a két rokonszakmával foglalkozók között, a mi mindenesetre igen előnyös hatással lesz társadalmi életünkre is.

— (Esti tűz.) Tegnap este félnyolc órakor a városházi-toronyór tüzet jelzett a központi tűzörségnek. A tűzoltók nyomban teljes felszereléssel robogtak ki az Árpád-utcára, hol a Petrezselyem- és Árpád-utca torkolatánál, az ugynevezett Zsolnay-kertben volt jelezve a tűz. Egy apróbb, régi ház áll ott, melynek utcai része emeletét képezi a mély udvarban alatta levő földszinti résznek. Az udvarban levő földszinti lakás menyezeten támadt a tűz, a hol a gerendák a rossz kéményvezetés folytán kigyuladtak. Szerencsére az erős füstgomolyokon kívül alig csapott fel a láng, mert tűzoltóink a tüzet gyorsan lokalizálták s minden nagyobb kár nélkül el is nyomtak. A tüzhöz nagy néptömeg csődült, a mely azonban tüzet mégsem látott. Nyolc óra után csendes volt már minden a környéken s a tűzoltók egynegyed kilenckor már vissza is hajtottak a városházára, hogy leszereljenek.

— (A pécsváradi Kaszinó bálja) tegnap igen lényesen sikerült. Résztvettek a bálon nemcsak Pécsvárad egész intelligenciája, de a vidékről, ugy Pécsről is igen sokan. A mulatságon mind a három négyest fáradhatatlan jókedvvel járták és Rác Gusztó zenéje mellett kivilágos kivraddig folyt a mulatság.

— (Magán- és pótvizsgálatok.) A pécsi felső kereskedelmi iskolában ma vették kezdetüket az írásbeli magán- és pótvizsgák, melyeknek befejezése esetleg a holnapi napra is kiterjed, a szóbeli vizsgák pedig szombaton tartatnak meg.

— (Egy anya rémtette.) Rettenő bűnre ragadtatta magát egy fiatal leány, hogy eltitkolja vétke botlásának gyalázatát. Szeretett a fiatal leány; szeretett titokban s már későn ábrándult ki a titkolt szerelemből. Anyának érezte magát s bár ügyesen leplezte állapotát, hogy senki meg nem tudta, mégis eljött

az idő, midőn gyermeke született s ekkor már hiába titkolta volna bukását a világ előtt. És ekkor arra a borzasztó gondolatra vetemedett, hogy gyermekét eldobja magától. Ugy is tett. Az újszülött csecsemőt, a kit egy szalmakazal tövében hozott a világra, szalmába tekergette s aztán kitette a kertjük alatti árokba. Az árok partján egy farkas sertés legelészett; azok találtak rá a félig már megfagyott gyermekre és ártatlan, gyenge testét szétmancsolták. Így jött napfényre a bűnös anyának, a kit *István Marinak* hívnak és Nagypeterden szolgált, — a rémes tette s persze nyomban jelentették a csendőrségnek. A gyermekgyilkos anya azonban nem várta be, míg elfogják; megszökött a faluból és azóta nem tudtak nyomába jutni. Bizonyára lelkiismeretétől mardosva bujdosik valamerre s kerüli az igazságszolgáltatás kezét, a mely — ha elfogják — rá fog nehezéni szörnyű bűne miatt.

— (**Erdőégés.**) Vaszar község határában a község tulajdonát képező erdőben tűz ütött ki. Az erdő kopasz fái alatt a száraz, elhervadt avar gyuladt meg és az erdő mintegy hatszáz négyszögölnyi területen leégett. A kár még eddig bizonytalan s a leégett erdőrészt nem is volt biztosítva. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják.

— (**Országos vásár Pécsváradon.**) Pécsváradon — mint levelezőnk írja — az e hét első napjain tartott országos vásár nem jól sikerült. A vásárra igen sok felhajtás történt, míg vevő kevés volt s így a vásárlási kedv is igen alacsony fokon maradt. A vásárra felhajtott összesen 1200 darab szarvasmarha és 500 darab ló. A kirakodó vásár sem volt valami látogatott.

— (**Pusztai tolvajok.**) *Mándi Samu*, szentlőrinci lakosnak, a Botyka-pusztán levő bérletéről a répavermekből rendszeresen lopkodták a répakészletet. Most végre nyomára jöttek a tolvajoknak *Bagó István* és *Kehár József*, ottani pusztai lakosok személyében, a kik saját beismerésük szerint vagy 70 méter-mázsa répát elloptak a vermekből. Egy részét eladták, más részét azonban még megtalálták náluk. A tolvajokkal most a szent-lőrinci járásbíróság végez.

— (**Megszűnt állatjárvány.**) Az alispáni hivatal értesítette a városi Tanácsot, hogy megyénk Dencsháza községében a sertések között uralgott sertésvész megszűnt s ennek folytán a község a kiviteli zárlat alól feloldatván, sertések kivitele a községből ismét szabad.

— (**Az osztálysorsjáték huzása.**) A m. kir. osztálysorsjáték ötödik osztályának huzása tegnap vette kezdetét. A nagyobb nyeremények a következők: 10.000 koronát nyert: 29170 szám; 2000 koronát nyert: 83285 szám; 1000 koronát nyertek: 56407 58079 80932 81578 Számok: 500 koronát nyertek: 2629 7049 12692 12977 14391 14578 20908 45128 57998 59311 63847 63902 69523 80584 83736 85560 80785 88936 89712 92102 95423 és 97642 számú sorsjegyek.

— (**Előléptetések az államvasutaknál.**) Az állami költségvetés keretében a képviselőház a m. kir. államvasutak 1898. évi költségvetését is tárgyalván, a kereskedelmi miniszter gondoskodott arról, hogy a

m. kir. államvasutak alkalmazottai részére megállapított létszámban a költségvetés szerint betölthető állásokra a kinevezések és előléptetések lehetőleg akként történjenek, hogy azok hatálya a járandóságokat illetőleg folyó évi március hó 1.ével kezdődjék. Ehhez képest felhívta a miniszter az államvasutak igazgatóságát, hogy a rendelkezésre jutó állások betöltése tekintetében haladéktalanul tegyen javaslatot s illetőleg a mennyiben a kinevezések és előléptetések az igazgatóság összlésének hatáskörébe tartoznak, ez irányban a szükséges intézkedéseket haladéktalanul tegye meg. A miniszter eme rendelkezése folytán az új vonalak benépesítése fejében felvett szaporításon felül az egyes rangfokozatok keretében — a fizetési osztályokban — történt kiegyenlítéseket következményeképen nagyobb mérvű előléptetés, illetve kinevezésre nyílik kilátás.

— (**Időjóslás.**) E havatlan tél után a gazdaközönség nagyon tart a rossz márciustól; némi vigasztalásul leirunk egy pár beszédet, melyet két gazdasz uriembertől hallottunk. Így szól az egyik: barátom én már előre félek ily tél után a rossz márciustól; akkor lesz majd a legnagyobb tél, hogy se szántani, se vetni nem tudunk! Mire a másik azt felelte: Semmit se félj bajtárs, a legjobb, legjobb márciusunk lesz, majd ha a mag már a földben lesz, lehet egy kis hó is, de ezt úgy tekintem, mint a farsangi fánkon a fehér cukrot.

— (**A mézskemence tolvaja.**) *Engel Adolf*, pécsi lakosnak, Pölöskén levő mézskemencéjéről egy ködös téli reggelre leszedték a deszkákat. Az eset a csendőrségnek tudomására jutván, megindította a vizsgálatot, de még eddig nem lehetett kideríteni, hogy ki fosztotta meg a mézskemencét a deszkafalazattól. A tolvaj után tovább folyik a nyomozás.

— (**A mulatság után.**) Béla szerette Irmát, Irma másokat szeretett. Egyik táncmulatság estéjén Irma hat óriási csokrot kapott. Szép szám, de az udvarlók száma szerint kevés. Kiktől jön? Köztük van e Béla, a ki szereti s kik küldtek csokrot azok közül, a kik neki tetszenek? Ez életkérdés és a pompás mulatság után elszántan a műkerészhez siet, hamiskásan rámosolyog és — mondja meg kik küldöttek nekem tegnap csokrot? — Szívesen szolgálok . . . főkönyv . . . lap. Ah, itt van . . . hat pompás csokor . . . egymásután, feltűnő módon küldendő . . . rendelte az édes mama. Parancsol számlát kisasszony?

— (**Az aranyásás jubileuma.**) Január 24-én volt ötven esztendeje annak, hogy megtalálták a legelső aranyat Kaliforniában, még pedig Sutter svájci telepítvényes fűrészmalmanak az árkában, Kolonna mellett. Az eddig alig ismert terület ezzel egy csapásra híressé, sőt világhírűvé vált. Az első arany felfedezésének 50-ik évfordulója alkalmából nagy ünnep volt San-Franciskóban, az aranyország fővárosában. Diadalivek, virágfüzérés oszlopok, fellobogózt házak ünnepies szint adtak a városnak. Az ünnepség fénypontja az a nagy körmenet volt, a mely allegorikus csoportokban ábrázolta az aranyállam fejlődését: Volt ott ökörfogat, a minőt az első aranyásók, a diggerek használtak, hogy keresztül-kasul járják a síkságokat, a miken in-

diánusok tanyáztak, tudtukon kívül őrei a földbe rejtett kincsnek: voltak ott vacquerok, azaz hajcsárok, a kik abban az időben három-négyen együtt nem ritkán tizezer darab-ból álló gulyát vagy ménest hajtottak maguk előtt; diggerek, regényes viseletben, bowie késsel, két-három revolverrel, mokkaszinban, nagy, napfogó karimájú kalapban és még sok egyéb érdekes látnivaló. Az ünnep királynőjévé megtették San-Francisko legszebb fiatal hölgyét, miss Minnie Klevesahl-t. Azonkívül nagy vásárt rendeztek mindenféle aranyásáshoz szükséges szerszámokból is. A tornaegyesületek nagy torna-ünnepet rendeztek; megemlékeztek Suttevről is, a kinek a területén az első aranyat lelték és a ki később nagy nyomorban halt meg.

— (**Verekedő vendégek.**) *Friedmann Salamon*, átai korcsmáros üzletében egyik éjjel két átai parasztember nagy ribilliót vitt véghez. A korcsmáros hivatkozva a zárórára, nem akart nekik több bort adni, mire a jó vendégek fogták magukat s összevissza törték mindent, a mi kezük ügyébe esett. *Standóvar Pávonak* és *Becker Dánielnek* hívják a verekedő vendégeket, a kiket a káros panaszára feljelentettek a pécsi kir. járásbírósnál, hol most ingó vagyon rongálása miatt fogják őket kérdőre vonni.

— (**Tolvaj kisbíró.**) *Kálmándy József* pellérdi körjegyző az irodában asztalfiókjában hagyott 35 forint készpénzt, gondolva, hogy ott a község házában csak eléggé biztonságban van az. Igaz, hogy tolvajok nem is törték be oda, hanem *Fuchs Ferenc* kisbíró megszimatolta a fiókban levő pénzt és egy őrizetlen pillanatban szépen el is emelte. Hanem megjárta, mert kiderült, hogy ő volt a tolvaj s a csendőrség megállapítván a bűntényt, feljelentette a törvényszéknél.

— (**Egy a sok közül.**) Azok közül a jómadarak közül, a kik minden foglalkozás nélkül csavarognak a városban s aztán ott, a hol valami őrizetlen dolgot találnak, azt minden gondolkodás nélkül elemelik, ma lépre került egy, *Istokovics István* személyében, kinél elfogatásakor egy folyosóra való lámpát is találtak. Hogy honnan lopta, azt nem tudja, vagy nem akarja bevallani. Állítása szerint részeg állapotban jutott valahol a lámpához. Egyelőre a dutyiba tették, a lámpát pedig tulajdonosa átveheti *Trixler* rendőrbiztosnál.

Művészet, irodalom.

© „Ideál“ a címe Szemere Miklós legújabb röpiratának, mely csak a napokban került ki a sajtó alól. A nobilis és gavallér szerzőnek rövid idő alatt ez már a harmadik műve, melylyel a közönség elé lép. A „Fair play“ és a „Fiatal véreim“ általános feltűnést keltett munkáihoz méltán sorakozik ez a harmadik mű is, az „Ideál“. Ebben a szerző a nála megszokott előkelő modorban ötlet-szerűleg foglalkozik a jelenkori magyar társadalom négy főhatalmasságával: a szabadkőművesség, sajtó, judaizmus és szocializmussal. Keztyűs kézzel, könnyedén, csevegésszerűleg tárgyalja ezeket a kérdéseket. Mindenikről elmondja saját egyéni nézeteit és mindeniknek felsorolja nagy vonásokban a túlkapásait. A szabadkőművességről, mint titkos társu-

latról, mond el egyetmást. A sajtóról pedig nagyon is megszivlelendő dolog az, a mit elmond és a mely odasarkallik, hogy a szabadsajtónak — melynek szerző őszinte hívének vallja magát — csak addig van létjogosultsága, míg az tisztességes íróktól igaz dolgokat közöl és terjeszt. Főszabályul kívánja kimondatni, hogy journalistikával senki sem foglalkozhassék, ki megbecstelenítő vagy nyereségvágyból eredő büntetést követett el, mert ezzel csak a sajtó tekintélyét emelnék. A judaizmus kérdésénél kijelenti, hogy nem antisemita szempontból szól a dologhoz. Sok tenni való van szerinte e tekintetben és nem győzi eléggé ajánlani a gyors és helyes intézkedést. A szocializmus kérdésénél pedig azt mondja, hogy ha meggyőződik annak az eszmének életrevalóságáról és kivihetőségéről, hát ő is melléje sorakozik; de addig, míg erről megbizonyosodva nincs, az egész dolog csak az álom országába tartozandónak véli. A 64 oldalra terjedő munka megjelent az »Athenaeum« kiadásában és kapható minden könyvkereskedésben. Ára 30 kr.

○ Az „Évszak“ című női divat és kézimunka lap februári száma igen érdekes tartalommal jelent meg. A nők számára nélkülözhetetlen lap előfizetési ára három óra 1 frt. Előfizetéseket elfogad a »Könyves Kálmán« irodalmi részvénytársaság Budapesten, VII. kerépesi-ut 22. szám alatt. Mntatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

○ 1848. A X—XI füzet jelent meg most a Jókai, Bródy, Rákosi féle Negyven-

nyolcból. A mostani két füzet a Debrecenbe menekülést és a január elején történt dolgokat foglalja magában. Itt látjuk az egykoru lapok címlapját facsimilékben, a kassai, vizaknai, a Tokaj körüli csatákat, Görgei átkelését a Sturecen. Közbe kerül egy-egy londoni körrajz, egy-egy Munkácsy és Roskovics kép is Az érdekes műből 1 füzet ára 30 kr. Kapható Révay Testv. irodalmi r. t. könyvkereskedésében.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Farsangi naptár.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsváradi ifjak álarcosbálja. — Kath kör táncestélye. — Pécsi tűzoltók bálja a Vigadóban.

Február 20. Polgári Daloskör bolondestélye a Vigadóban.

Törvénykezés.

§ **Vederből cseberbe.** Elmondhatja ezt úgy *Wiener Miksa* borkereskedő, mint *Göbölös Ferenc*, a kiknek ügyében másodszor tartott tegnap végtárgyalást a pécsi törvényszék, mivel az elsőn hozott ítéletet a kir. tábla Gö-

bölös felebbezése következtében feloldotta. Akként állt a dolog, hogy első ízben csupán *Wiener Miksa* volt bűnvádi eljárás alá vonva, mert mikor a nála egymást érő végrehajtások egyikének alkalmával egy külföldi cég képviselőjében eljáró *Szilassy* ügyvédnek még ő maga jelölt ki néhány hordó olasz bort foglalás tárgyául: nemhogy ügyelt volna azokra, hogy valami idegen ne tegye rájuk a kezét, de ő maga fejtette le és árusította el, úgy, hogy az árverés alkalmával a kiküldött bizottságnak azokat nem tudta előadni. Ezért sikasztás vádjával került a törvényszék elé. De tett ő még más dolgokat is. Vásárlóitól gyakran nagyobb összegű váltókat vett, mint a mennyivel azok adósai maradtak s később vagy árukat adott nekik a magasabb összeg erejéig, vagy lejáratkor ő rendezte a váltókat. Így akart tenni *Göbölös Ferenc* is, a ki körülbelül kétszáz forinttal tartozott neki s a kit ő arra kért, hogy ötszáz forintról szóló váltókat állítson ki neki. *Göbölös* azonban vonakodott ezt megtenni s mikor mégis kétszáz és háromszáz, összesen tehát 500 forintról szóló lejárt váltókat mutattak be neki kifizetés végett, azt állította, hogy *Wiener* az ő tudta és beleegyezése nélkül javította ki azokon az összegeket, minek következtében a törvényszék őt fel is mentette a 200 frton felüli összeg megfizetésének kötelezettsége alól, azonban *Wiener*t váltóhamisítás és sikasztás miatt egy évi börtönre ítélte.

Wiener azonban felebbezéssel élt és csatolt ahhoz egy közjegyzőileg hitelesített nyilat-

íránt. Ellenem ugyan mitsem vétett a jámbor. Hogy egyszer az övé lesz *Mária*! Igen. De egyelőre az enyém és ha ráunok majd, isten neki, akkor a karjaiba vezetem és ráadásul még megkapják az áldásomat is.

Hanem az történt, hogy a nagyzás hóbotja szállta meg az én derék gyárosomat és meg akarta mutatni hatalmát *Mária* fölött. Ő, akinek szerény, csöndes urnak kellett volna maradni, úgy kezdett viselkedni, mint egy valóságos zsarnok. Sasszemekkel lesett *Mária* után, nyomában volt minden lépésének, sőt még kémkedni is merészelt és titkos fenyegetőzésekkel ijesztgette, mintha csak tudomása volna a mi viszonyunkról. Csakugyan sikerült neki *Máriát* megfélemlíteni. Egyszer csak szepegeve jelentette ki a szegény leány, hogy nem látogathat meg többé, mert retteg a gyárostól, a kinek ismeri a vad természetét.

Ekkor vége szakadt a türelmemnek s úgy beszéltem *Máriához*, mint egy haragvó, szomorkodó próféta beszél az ő népéhez.

— Ki a te igazi urad? — kérdeztem tőle — ő-e, vagy én? Ki tett téged boldoggá? Ki vezetett be a szerelem megáldott országába? *Mária*, *Mária*, hűtlenül elfordulnál tőlem és elfelejtenéd minden jótetteimet? Hanem azt mondom neked: ha megszeged esküvése, ha elhagyod a te uradat és parancsolódat, akkor megátkozlak és kikergetlek a házamból. És az átkom ostora mindennap fel fogja szagatni a sebeidet. Menj most, ha van hozzá elég bátorságod. Válassz köztem és a gyáros között.

Mária, a jó, pedig zokogó sirásban tört ki, hallván

XXIX.

És honnét ez a nagy változás? — kérdezed nyájas olvasó. Honnét vette *Mária* a királykisasszony-szerű megjelenéséhez szükséges öltözékeket?

Nagyon könnyen kifizethetném a kíváncsiakat. Mondhatnám például, hogy *Máriának* dugszagdag nagybátyja lakott Ausztráliában, aki az örökösévé tette. Vagy teszem, az sem volna utolsó kifogás, hogy megütötte a főnyereményt.

Jobbnak tartom azonban, az olvasót az érdekes bizonytalanságban hagyni, mivelhogy ez utóvégre is a *Mária* dolga. Egészen az övé. Nem bánom én, higgyenek akármit és csináljanak meséket a *Mária* pazar öltözékeinek történetéhez.

XXX.

Régi, jó szokás szerint be kellett volna mutatnom *Mária* szülőit. Most már ugyanis elkéstem azzal az udvariaskodással, de nincs is semmi dolguk az öregeknek az én történetemben?

Hanem van itt egy másvalaki, akiről beszélnem kell: *Mária* kérője.

Egy nap *Mária* beszélgetés közben, mintha csak úgy hirtelenjében jutott volna eszébe, megemlítette, hogy kérője akadt. Mégis erősen foglalkoztatta ez az esemény, mert meggondolási időt kért és engem kérdezett tanácsért.

Véletlenül ismertem *Mária* kérőjét s így pontos fel-

az idő, midőn gyermeke született s ekkor már hiába titkolta volna bukását a világ előtt. És ekkor arra a borzasztó gondolatra vetemedett, hogy gyermekét eldobja magától. Ugy is tett. Az újszülött csecsemőt, a kit egy szalmakazal tövében hozott a világra, szalmába tekergette s aztán kitette a kertjük alatti árokba. Az árok partján egy farka sertés legelészett; azok találtak rá a félig már megfagyott gyermekre és ártatlan, gyenge testét szétmarcangolták. Így jött napfényre a bűnös anyának, a kit *István Marinak* hívnak és Nagypeterden szolgált, — a rémes tette s persze nyomban jelentették a csendőrségnek. A gyermekgyilkos anya azonban nem várta be, míg elfogják; megszökött a faluból és azóta nem tudtak nyomába jutni. Bizonyára lelkiismeretétől mardosva bujdosik valamerre s kerüli az igazságszolgáltatás kezét, a mely — ha elfogják — rá fog nehezedni szörnyű bűne miatt.

— (**Erdőégés.**) Vaszar község határában a község tulajdonát képező erdőben tűz ütött ki. Az erdő kopasz fái alatt a száraz, elhervadt avar gyuladt meg és az erdő mintegy hatszáz négyszögöinyi területen leégett. A kár még eddig bizonytalan s a leégett erdőrésztlet nem is volt biztosítva. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják.

— (**Országos vásár Pécsváradon.**) Pécsváradon — mint levelezőnk írja — az e hét első napjain tartott országos vásár nem jól sikerült. A vásárra igen sok felhajtás történt, míg vevő kevés volt s így a vásárlási kedv is igen alacsony fokon maradt. A vásárra felhajtott összesen 1200 darab szarvasmarha és 500 darab ló. A kirakodó vásár sem volt valami látogatott.

— (**Pusztai tolvajok.**) *Mándi Samu*, szentlőrinci lakosnak, a Botyka-pusztán levő bérletéről a répavermekből rendszeresen lopkodták a répakészletet. Most végre nyomára jöttek a tolvajoknak *Bagó István* és *Kehár József*, ottani pusztai lakosok személyében, a kik saját beismerésük szerint vagy 70 méter-mázsa répát elloptak a vermekből. Egy részét eladták, más részét azonban még megtalálták náluk. A tolvajokkal most a szent-lőrinci járásbíróság végez.

— (**Megszűnt állatjárvány.**) Az alispáni hivatal értesítette a városi Tanácsot, hogy megyénk Dencsháza községében a sertések között uralgott sertésvész megszűnt s ennek folytán a község a kiviteli zárlat alól feloldatván, sertések kivitele a községből ismét szabad.

— (**Az osztálysorsjáték huzása.**) A m. kir. osztálysorsjáték ötödik osztályának huzása tegnap vette kezdetét. A nagyobb nyeremények a következők: 10.000 koronát nyert: 29170 szám; 2000 koronát nyert: 83285 szám; 1000 koronát nyertek: 56407 58079 80932 81578 Számok: 500 koronát nyertek: 2629 7049 12692 12977 14391 14578 20908 45128 57998 59311 63847 63902 69523 80584 83736 85560 80785 88936 89712 92102 95423 és 97642 számú sorsjegyek.

— (**Előléptetések az államvasutaknál.**) Az állami költségvetés keretében a képviselőház a m. kir. államvasutak 1898. évi költségvetését is tárgyalván, a kereskedelmi miniszter gondoskodott arról, hogy a

m. kir. államvasutak alkalmazottai részére megállapított létszámban a költségvetés szerint betölthető állásokra a kinevezések és előléptetések lehetőleg akként történjenek, hogy azok hatálya a járandóságokat illetőleg folyó évi március hó 1. ével kezdődjék. Ehhez képest felhívta a miniszter az államvasutak igazgatóságát, hogy a rendelkezésre jutó állások betöltése tekintetében haladéktalanul tegyen javaslatot s illetőleg a mennyiben a kinevezések és előléptetések az igazgatóság összüléseinek hatáskörébe tartoznak, ez irányban a szükséges intézkedéseket haladéktalanul tegye meg. A miniszter eme rendelkezése folytán az új vonalak benépesítése fejében felvett szaporításon felül az egyes rangfokokozatok keretében — a fizetési osztályokban — történt kiegyenlítősek következményeképpen nagyobb mérvű előléptetés, illetve kinevezésre nyílik kilátás.

— (**Időjóslás.**) E havatlan tél után a gazdaközönség nagyon tart a rossz márciustól; némi vigasztalásul leirunk egy pár beszédet, melyet két gazdász uriembertől hallottunk. Így szól az egyik: barátom én már előre félek ily tél után a rossz márciustól; akkor lesz majd a legnagyobb tél, hogy se szántani, se vetni nem tudunk! Mire a másik azt felelte: Semmit se félj bajtárs, a legjobb, legjobb márciusunk lesz, majd ha a mag már a földben lesz, lehet egy kis hó is, de ezt úgy tekintem, mint a farsangi fánkon a fehér cukrot.

— (**A mézskemence tolvaja.**) *Engel Adolf*, pécsi lakosnak, Pölöskén levő mézskemencéjéről egy ködös téli reggelre leszedték a deszkákat. Az eset a csendőrségnek tudomására jutván, megindította a vizsgálatot, de még eddig nem lehetett kideríteni, hogy ki fosztotta meg a mézskemencét a deszkafalazattól. A tolvaj után tovább folyik a nyomozás.

— (**A mulatság után.**) Béla szerette Irmát, Irma másokat szeretett. Egyik táncmulatság estéjén Irma hat óriási csokrot kapott. Szép szám, de az udvarlók száma szerint kevés. Kiktől jön? Köztük van e Béla, a ki szereti s kik küldtek csokrot azok közül, a kik neki tetszenek? Ez életkérdés és a pompás mulatság után elszántan a műkerészhez siet, hamiskásan rámosolyog és — mondja meg kik küldöttek nekem tegnap csokrot? — Szívesen szolgálok . . . főkönyv . . . lap. Ah, itt van . . . hat pompás csokor . . . egymásután, feltűnő módon küldendő . . . rendelte az édes mama. Parancsol számlát kisasszony?

— (**Az aranyásás jubileuma.**) Január 24-én volt ötven esztendeje annak, hogy megtalálták a legelső aranyat Kaliforniában, még pedig Sutter svájci telepítvényes fűrészmalmanak az árkában, Kolonna mellett. Az eddig alig ismert terület ezzel egy csapásra híressé, sőt világhírűvé vált. Az első arany felfedezésének 50-ik évfordulója alkalmából nagy ünnep volt San-Franciskóban, az aranyország fővárosában. Diadalivek, virágfüzérés oszlopok, fellobogóztott házak ünnepies szint adtak a városnak. Az ünnepség fénypontja az a nagy körmenet volt, a mely allegorikus csoportokban ábrázolta az aranyállam fejlődését: Volt ott ökörfogat, a minőt az első aranyásók, a diggerek használtak, hogy keresztül-kasul járják a sikságokat, a miken in-

dianusok tanyáztak, tudtukon kívül őrei a földbe rejtett kincsnek: voltak ott vacquerok, azaz hajcsárok, a kik abban az időben három-négyen együtt nem ritkán tizezer darab-ból álló gulyát vagy ménest hajtottak maguk előtt; diggerek, regényes viseletben, bowie késsel, két-három revolverrel, mokaaszinban, nagy, napfogó karimájú kalapban és még sok egyéb érdekes látnivaló. Az ünnep királynőjévé megtették San-Francisko legszebb fiatal hölgyét, miss Minnie Klevesahl-t. Azonkívül nagy vásárt rendeztek mindenféle aranyásáshoz szükséges szerszámból is. A tornaegyesületek nagy torna-ünnepet rendeztek; megemlékeztek Suttevről is, a kinek a területén az első aranyat lelték és a ki később nagy nyomorban halt meg.

— (**Verekedő vendégek.**) *Friedmann Salamon*, átai korcsmáros üzletében egyik éjjel két átai parasztember nagy ribilliót vitt véghez. A korcsmáros hivatkozva a záróóra, nem akart nekik több bort adni, mire a jó vendégek fogták magukat s összevissza törtek mindent, a mi kezük ügyébe esett. *Standóvar Pávonak* és *Becker Dánielnek* hívják a verekedő vendégeket, a kiket a káros panaszára feljelentettek a pécsi kir. járásbírósnál, hol most ingó vagyon rongálása miatt fogják őket kérdőre vonni.

— (**Tolvaj kisbíró.**) *Kálmándy József* pellérdi körjegyző az irodában asztalfiókjában hagyott 35 forint készpénzt, gondolva, hogy ott a község házában csak eléggé biztonságban van az. Igaz, hogy tolvajok nem is törtek be oda, hanem *Fuchs Ferenc* kisbíró megszimatolta a fiókban levő pénzt és egy őrizetlen pillanatban szépen el is emelte. Hanem megjárta, mert kiderült, hogy ő volt a tolvaj s a csendőrség megállapítván a bűntényt, feljelentette a törvényszéknél.

— (**Egy a sok közül.**) Azok közül a jómadarak közül, a kik minden foglalkozás nélkül csavarognak a városban s aztán ott, a hol valami őrizetlen dolgot találnak, azt minden gondolkodás nélkül elemelik, ma lépre került egy, *Istokovics István* személyében, kinél elfogatásakor egy folyosóra való lámpát is találtak. Hogy honnan lopta, azt nem tudja, vagy nem akarja bevallani. Állítása szerint részeg állapotban jutott valahol a lámpához. Egyelőre a dutyiba tették, a lámpát pedig tulajdonosa átveheti *Trixler* rendőrbiztosnál.

Művészet, irodalom.

© „Ideál“ a címe Szemere Miklós legújabb röpiratának, mely csak a napokban került ki a sajtó alól. A nobilis és gavallér szerzőnek rövid idő alatt ez már a harmadik műve, melylyel a közönség elé lép. A „Fair play“ és a „Fiatal véreim“ általános feltűnést keltett munkáihoz méltán sorakozik ez a harmadik mű is, az „Ideál“. Ebben a szerző a nála megszokott előkelő modorban ötlet-szerűleg foglalkozik a jelenkori magyar társadalom négy főhatalmasságával: a szabadkőművesség, sajtó, judaizmus és szocializmussal. Keztyűs kézzel, könnyedén, csevegésszerűleg tárgyalja ezeket a kérdéseket. Mindenikről elmondja saját egyéni nézeteit és mindeniknek felsorolja nagy vonásokban a túlkapásait. A szabadkőművességről, mint titkos társu-

latról, mond el egyetmást. A sajtóról pedig nagyon is megszivlelendő dolog az, a mit elmond és a mely odasarkallik, hogy a szabadsajtónak — melynek szerző őszinte hívének vallja magát — csak addig van létjogosultsága, míg az tisztességes írótól igaz dolgokat közöl és terjeszt. Főszabályul kívánja kimondatni, hogy journalistikával senki sem foglalkozhassék, ki megbecstelenítő vagy nyereségvágyból eredő büntettet követett el, mert ezzel csak a sajtó tekintélyét emelnék. A judaizmus kérdésénél kijelenti, hogy nem antisemita szempontból szól a dologhoz. Sok tenni való van szerinte e tekintetben és nem győzi eléggé ajánlani a gyors és helyes intézkedést. A szocializmus kérdésénél pedig azt mondja, hogy ha meggyőzik annak az eszmének életrevalóságáról és kivihetőségéről, hát ő is melléje sorakozik; de addig, míg erről megbizonyosodva nincs, az egész dolog csak az álom országába tartozandónak véli. A 64 oldalra terjedő munka megjelent az »Athenaeum« kiadásában és kapható minden könyvkereskedésben. Ára 30 kr.

○ Az „Évszak“ című női divat és kézimunka lap februári száma igen érdekes tartalommal jelent meg. A nők számára nélkülözhetetlen lap előfizetési ára három óra 1 frt. Előfizetéseket elfogad a »Könyves Kálmán« irodalmi részvénytársaság Budapesten, VII. kerepesi-ut 22. szám alatt. Mntatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

○ 1848. A X—XI füzet jelent meg most a Jókai, Bródy, Rákosi féle Negyven-

nyolcból. A mostani két füzet a Debrecenbe menekülést és a január elején történt dolgokat foglalja magában. Itt látjuk az egykoru lapok címlapját facsimilékben, a kassai, vizaknai, a Tokaj körüli csatákat, Görgei átkelését a Sturecen. Közbe kerül egy-egy londoni körrajz, egy-egy Munkácsy és Roskovics kép is Az érdekes műből 1 füzet ára 30 kr. Kapható Révay Testv. irodalmi r. t. könyvkereskedésében.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Farsangi naptár.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsváradi ifjak álarcosbálja. — Kath kör táncestélye. — Pécsi tűzoltók bálja a Vigadóban.

Február 20. Polgári Daloskör bolondestélye a Vigadóban.

Törvénykezés.

§ **Vederből cseberbe.** Elmondhatja ezt úgy *Wiener* Miksa borkereskedő, mint *Göbölös* Ferenc, a kiknek ügyében másodsor tartott tegnap végtárgyalást a pécsi törvényszék, mivel az elsőn hozott ítéletet a kir. tábla Gö-

bölös felebbezése következtében feloldotta. Akként állt a dolog, hogy első ízben csupán *Wiener* Miksa volt bűnvádi eljárás alá vonva, mert mikor a nála egymást érő végrehajtások egyikének alkalmával egy külföldi cég képviseletében eljáró *Szilassy* ügyvédnek még ő maga jelölt ki néhány hordó olasz bort foglalás tárgyául: nemhogy ügyelt volna azokra, hogy valami idegen ne tegye rájuk a kezét, de ő maga fejtette le és árusította el, úgy, hogy az árverés alkalmával a kiküldött bizottságnak azokat nem tudta előadni. Ezért sikasztás vádjával került a törvényszék elé. De tett ő még más dolgokat is. Vásárlóitól gyakran nagyobb összegű váltókat vett, mint a mennyivel azok adósai maradtak s később vagy árukat adott nekik a magasabb összeg erejéig, vagy lejáratkor ő rendezte a váltókat. Így akart tenni *Göbölös* Ferencel is, a ki körülbelül kétszáz forinttal tartozott neki s a kit ő arra kért, hogy ötszáz forintról szóló váltókat állítson ki neki. *Göbölös* azonban vonakodott ezt megtenni s mikor mégis kétszáz és háromszáz, összesen tehát 500 forintról szóló lejárt váltókat mutattak be neki kifizetés végett, azt állította, hogy *Wiener* az ő tudta és beleegyezése nélkül javította ki azokon az összegeket, minek következtében a törvényszék őt fel is mentette a 200 frton felüli összeg megfizetésének kötelezettsége alól, azonban *Wiener*t váltóhamisítás és sikasztás miatt egy évi börtönre ítélte.

Wiener azonban felebbezéssel élt és csatolt ahhoz egy közjegyzőileg hitelesített nyilat-

íránt. Ellenem ugyan mitsem vétett a jámbor. Hogy egyszer az övé lesz *Mária*! Igen. De egyelőre az enyém és ha ráunok majd, isten neki, akkor a karjaiba vezetem és ráadásul még megkapják az áldásomat is.

Hanem az történt, hogy a nagyzás hóbertja szállta meg az én derék gyárosomat és meg akarta mutatni hatalmát *Mária* fölött. Ő, akinek szerény, csöndes urnak kellett volna maradni, úgy kezdett viselkedni, mint egy valóságos zsarnok. Sasszemekkel lesett *Mária* után, nyomában volt minden lépésének, sőt még kémkedni is merészelt és titkos fenyegetődzésekkel ijesztgette, mintha csak tudomása volna a mi viszonyunkról. Csakugyan sikerült neki *Máriát* megfélemlíteni. Egyszer csak szepegeve jelentette ki a szegény leány, hogy nem látogathat meg többé, mert retteg a gyárostól, a kinek ismeri a vad természetét.

Ekkor vége szakadt a türelmemnek s úgy beszéltem *Máriához*, mint egy haragvó, szomorkodó próféta beszél az ő népéhez.

— Ki a te igazi urad? — kérdeztem tőle — ő-e, vagy én? Ki tett téged boldoggá? Ki vezetett be a szerelem megáldott országába? *Mária*, *Mária*, hűtlenül elfordulnál tőlem és elfelejtenéd minden jótetteimet? Hanem azt mondom neked: ha megszeged esküvése, ha elhagyod a te uradat és parancsolódat, akkor megátkozlak és kikergetlek a házamból. És az átkom ostora mindennap fel fogja szagatni a sebeidet. Menj most, ha van hozzá elég bátorságod. Válassz köztem és a gyáros között.

Mária, a jó, pedig zokogó sirásban tört ki, hallván

XXIX.

És honnét ez a nagy változás? — kérdezed nyájas olvasó. Honnét vette *Mária* a királykisasszony-szerű megjelenéséhez szükséges öltözékeket?

Nagyon könnyen kifizethetném a kíváncsiakat. Mondhatnám például, hogy *Máriának* duggazdag nagybátyja lakott Ausztráliában, aki az örökösévé tette. Vagy teszem, az sem volna utolsó kifogás, hogy megütötte a főnyereményt.

Jobbnak tartom azonban, az olvasót az érdekes bizonytalanságban hagyni, mivelhogy ez utóvégre is a *Mária* dolga. Egészen az övé. Nem bánom én, higgyenek akármit és csináljanak meséket a *Mária* pazar öltözékeinek történetéhez.

XXX.

Régi, jó szokás szerint be kellett volna mutatnom *Mária* szülőit. Most már ugyis elkéstem azzal az udvariaskodással, de nincs is semmi dolguk az öregeknek az én történetemben?

Hanem van itt egy másvalaki, akiről beszélnem kell: *Mária* kérője.

Egy nap *Mária* beszélgetés közben, mintha csak úgy hirtelenjében jutott volna eszébe, megemlítette, hogy kérője akadt. Mégis erősen foglalkoztatta ez az esemény, mert meggondolási időt kért és engem kérdezett tanácsért.

Véletlenül ismertem *Mária* kérőjét s így pontos fel-

kozatot, melyben Göbölös elismerte, hogy ő felhatalmazta Wienert a váltók összegének kijavítására s ez alapon a kir. tábla feloldotta az első bírói ítéletet és így tartotta meg tegnap a törvényszék végtárgyalását az ügyben a midőn Göbölöst is vád alá vonta igaz vallomásának megmásítása végett. A bizonyítási eljárás során még Viener ellen is súlyosbító körülményként derült ki az, hogy ő készítette Göbölöst előbbi vallomásának megmásítására s így Wienert egy és fél évi börtönre, Göbölöst pedig hat havi börtönre ítélte a törvényszék. Az ítélet ellen a vádlottak, valamint a kir. ügyész is felebbeztek.

Szerkesztői üzenet.

R. E. Pécsvárad. Azokat az urakat legcélszerűbb lett volna a szerkesztőséghez utasítani. Különböztetve azt a hirt mi teljesen átdolgozva adtuk le, úgy, a hogy jónak láttuk s ön teljesen ártatlanul jutott — Pilátusként — a krédóba.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 17-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt *Rohony* Gedeon új helyéről, a pártonkivüliek padjáról, felszólalt s újból indokolta multkori felszólalását. Ne sajnálják öt barátai — ugymond — nem sajnálatra méltó ő. Ismételten megerősíti, hogy ő maga 5000 frtot kapott választási célokra. Ebből

3000 frtot kölcsön útján vissza akart fizetni, de ajánlatára azt mondták, hogy ez felesleges, van pénzünk elég. (Viharos derűtség.) Nem látta ugyan a három milliót, a mit elosztogattak, de biztosan tudja, hogy ennyi volt a pártkasszában s azt is tudja, hogy ezt az összeget címek és kitüntetések osztogatásáért kapta Bánffy. Ám cáfolja meg, ha nem igaz. Hálátlanságnak látszik ugyan részéről, hogy ő Bánffyt meg akarja ezért buktatni, de a kormányelnök iránti barátságot legyőzte benne a hazafiság.

Percel Dezső és *Sima* Ferenc személyes felszólalása után folytatták a kultuszbudget tárgyalását, melynél *Major* Ferenc, *Bernády* György, *Sima* Ferenc és *Bessenyei* Ferenc beszéltek.

TÁVIRATOK.

— **Legujab reklám Tina di Lorenzonak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Vígsházban vendégszereplő olasz szépséget, Tina di Lorenzot, külföldről táviratilag kérte feleségül egy magyar mágnás. A szép olasz színésznő ügyvédjéhez, *Várad* Gáborhoz érkezett a megkérő sürgöny s az imádó, állítólag, már rég ismeri Tina di Lorenzot s ő is tud a mágnás érzelmeiről. A szép olasz nő ügyvédje ma délig ígerte a választ.

— **A király a mentőbálon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király megjelent tegnap este a budapesti

mentőegyesület bálján s *Percel* Dezső és *Darányi* Ignác miniszterektől élénken tudakozódott a szocializmusról. A király kívánságára a bálon fiatal urak és hölgyek csárdást táncoltak, a mit a király végignézett.

— **Lemondani készülő uralkodó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lipót*, belga király, *Stefánia* özvegy trónörökösné atyjának a trónról való lemondása befejezett tény. Leghőbb vágya a nyugalomba vonuló királynak, hogy másik leányának kisebbik fia, a huszonegy éves *Koburg-Koháry* *Lipót* herceg, *Koburg-Koháry* közshadseregbeli tábornok fia, legyen az utóda. A belga kamara is nemsokára dönt a kérdésben. A leendő király atyja a magyar főrendiház tagja.

— **A meginterjuholt Esterházy-Walsin.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Zola-per tegnapi tárgyalásán az a hír terjedt el, hogy *Esterházy* öngyilkos lett. A „Budapesti Hirlap“ párisi levelezője beszélt vele s *Esterházy* kíváncsi volt a magyarok véleményére a *Dreyfuss*-ügyben. Nagy kegyelettel beszélt *Kolozsváry-Esterházy* *János*ról, kinél egy ízben látogatást tett. Magyarul nem tud. Kéri a magyarokat, hogy higgyék el róla, hogy ártatlan. Mihelyt magánügygyé lesz az ügye, úgy sorban provokálja rágalmazó ellenfeleit.

— **A beteg trónörökösné.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy *Stefánia*, özvegy trón-

világosítást adhattam róla. Egyetmást mindjárt el is mondtok, de hozzáteszem, hogy a most következő írásom javarésze hazugság. Persze, hogy úgy dukálna, mondják önök, ha én most idevetném az ő hü arcképét, a szeplőkkel és más hozzátartozandóságokkal együtt. Egy jó barátom, a ki a jóízlés tekintetében szigorúan bírskodik, azt mondja a : közönséget a regényhősök polgári állását illetőleg nem szabad félrevezetni.

Azért mégis nekem úgy tetszik, hogy legyen *Mária* kérője tekintélyes gyáros. Ugy-e, hogy nagylelkű vagyok, mert hiszen ezzel a foglalkozással biztosítottam minden olvasóm rokonszenvét az ő számára és én lovagias akarok lenni ezzel a boldogtalan legénnyel, a kiből egy közönséges semmiházi vagy egy sátán-ifjuurat is csinálhatnék, már csak azért is, mert hiszen a gyáros a leg-sokoldalubb ember. Mivelhog lehet görredőnyt, sajtot, margarint, olajfestményt, méze skalácsot, regényt, hirlapot, botrányt, ágyut és még százezerfajta más egyebet gyártani.

Mária kérője tehát gyáros volt, sem ifju, sem aggasztán, olyan javakorbéli férfit, sokatmondó multtal rendezett körülményű jelennel és olyan jövővel, amely semmit sem tesz lehetetlenné.

Röviden olyan férfuról van szó, akinek az ajánlatán érdemes gondolkodni.

XXXI.

Alaposan meghánytuk-vetettük a dolgot s végül is azt határoztuk, hogy jó : legyen meg a kézfogó, de ma-

radjon a jegyváltás egyelőre titokban s egy ideig még szó se legyen a házasságról.

Számtalan csókkal pecsételtem meg *Mária* ígését, mire a következő csinos kis beszédet rögtönöztem :

— Ha te már asszony leszel, *Mária*, akkor természetesen hűséggel és engedelmességgel tartozol, nemcsak nekem, de a te uradnak is. Légy állhatatos, amennyire csak lehetsz, még akkor is, ha ő szeretőket tartana mellett. De ha egyszer mégis ráunnál a nagy hűségre, akkor se felejtse el, hogy a férjed te reád bizta a becsületét és vigyázz arra, nehogy foltot ejts az urad jóhírére. Mert lásd, éppen ebben van a különbség a nő és a férfi hűtlensége közt.

A csapodár férj nem becsületesíti meg a felesége tisztességét, de a hűtlen asszony nevetségessé teszi a felszarvazott férjét. Lehet, hogy ostobaság ez és igaztalan felfogás is, de hát ez már így van és nem másképp. Törvény ez, a mióta csak házasodnak az emberek. Lehet, hogy nem is olyan nagy balgaság ez, mint első pillanatban gondoljuk.

Jaj azoknak az asszonyoknak, a kik a férjüknek a nyilvánosság szeme előtt raknak fel szarvakat. Egyébként nem jobbak az efajta személyeknél azok a nők sem, a kik a valóságban talán megtartják a hűséget, de a világ előtt : az utcán, a társaságban, a színházban kérkednek udvarlóikkal, biztató pillantásokkal simogatják őket, míg az uruk a diszgárda mögött kuncsorog. Még a legostobább férj is megérdemelné ebben az esetben, hogy nyílt piacon pellengérré állítsák. A nő pedig, a ki ezt teszi, korbácsot érdemel.

Kezdetben csupa jóakarattal voltam *Mária* kérője

örökösne influenzája veszedelmes mérvet öltött. A beteg trónörökösne láza nőtt és köhögése is erősebb.

— **Kálnoky gróf temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kálnoky Gusztáv gróf, az elhalt külügyminiszter temetésére, Bécsből a grófnak Brunn melletti birtokára utaztak Goluchovszky Agenor gróf külügyminiszter, Czirák László gróf, főudvarnagy, Welsheim és Wittek, katonai méltóságok.

— **Nagybeteg hercegnő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Klementina hercegnőnek, a bolgár fejedelem anyjának állapota — mint Bécsből írják — változatlan

— **Véres hajókatasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Havannában a „Maine“ nevű páncélos hajó felrobbant. A robbanás 300 embert megölt és személyzet közül csak 100-at lehetett megmenteni.

— **Zola ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a Zola-ellenes lapok Pellieux tábornok nyilatkozatait magasztalják.

— **Vesztére jött haza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sztáray Tibor gróf, ki családok és váltóhamisítások gyanuja alatt, Amerikába szökött, tegnap hazajött Budapestre. Ott azonban a „Pannonia“-kávéházban tegnap este detektívek letartóztatták a fentebb jelzett gyanúok miatt. A gróf most öröksége felvétele végett jött haza Amerikából és az a borzasztó gyanu is van ellene, hogy a Nagymihályon lelőtt Sztáray István grótot, kinek gyilkosát nem lehetett kideríteni, nem-e ő gyilkolta meg?!

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi febr. hó 14-én s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 102. Németh Ignác — Dr. Vaszary János 1233 frt 81 kr. — hh.
315. Dr. Andorka Elek — Patkó József gond. alá helyezés. — hh.
III. 135. Szauder Antal zárgond. számad. — rend.
272. „ „ „ „ — rend.
Előadó: *Dr. Daempf Sándor.*
V. 228. Czél Lidi s t. — Czél József s t. öröks. — hh.
234. Vogl testvérek hagy. — Weidinger Anna megtamad. — hh.
304. Turossy Hom Lőrinc — Oblath A. 913 frt. — rmv.
III. 209. Spitzer Jakab — Dr. Tarnai Károly kiel. végr. — mv.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 126. Kaiser Mór — Fischer Lajos szerződéses jog fennáll. — mv.
154. Ifj. Nagy János — Peterdi István s t. csere-ügylet érvényt. — mv.

II. polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 211. Hatnekovits Juli — Hatnekovits Istvánné végr. érvényt. — hh.
229. Horváth János s n. — Györe Vendel s t. 732 frt 06 kr. — hh.
239. Özv. Soós Vendelné — Soós Gábor s t. 515 forint. — hh.
250. Györfi Erze — Györfi József s t. végr. érvényt. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 292. Bosnyák József — Schulhof Ignác végr. mszűnt. — rend.
319. Kresztics Teréz — Kresztics Mihály végr. — rend.
320. Nyul Péter s t. — Nyul Márton t.jog előj. — hh.
324. Szántó Jakab — Rédlí János zjog bek. — rmv.
325. Nagyszabeni földhitelintézet — Berta János s n. zjog. — rmv.
330. M. kir. államkincstár — Rottmann Teréz zjog. bek. — hh.
332. Biró Ferenc — Fekete Katalin felszól. — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 336. Gerencsér Ferenc s t. — Püspök József ing. teherm. — rmv.
III. 293. Dárdai takptár — Lindemann György örök. végr. — mv.
294. Magyar-Egereg község — Braun Mihály végr. — rend.
318. Szabó Sándorné — Veszprémi takptár s t. végr. mszűnt. — rend.
321. Veszprémi takptár — Szabó István felső s n. végr. — hh.
322. Weissenberger József — ifj. Varga József s t. végr. — mv.
323. Kovács Lajos — Turi József s n. végr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 176. Pirisa Márton s t. — Udvardy Éva s t. öröks. — fo.
177. Tornyai Etel — Waller József válóper. — hh.
222. Árki Istvánné — Árki István „ — hh.
240. Pesti András — Kovács Rozalia „ — hh.
271. Maisch János Ádámné — Maisch János Ádám válóper. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 327. Ungár Jakab erősz. nemi köz. — hh.
410. Grabovecz (Koholi) József s t. lopás s org. — hh.
431. Cseresics András lopás. — ms.
411. Takács István anyakönyvi kih. — ms.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 387. Ifj. Hajdinák Ferenc s t. hat. ell. erőszak. — rmv.
395. Müller József s t. becs. sért. — vu.
396. Pap Ferenc hat. ell. erősz. — fo.
III. 400. Fábrián Sándor s t. lopás. — hh.
403. Sebestyén Ferencné s t. becs. sért. stb. — rmv.
414. Petes János lopás. — ms.
426. Kripner Gyula becs. sért. stb. — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 372. Frank József sikk. — rmv.
385. Pál Gyula s t. halált ok. suly. t. sért. — hh.
386. Horváth István közokir. ham. — rmv.
388. Rác Béla s t. emberölés stb. — rmv.
425. Böcsécs Jánosné s t. lopás. — rmv.
Előadó: *Angyal Pál.*
V. 384. Márton Györgyné tűzvész okozás. — hh.
409. Tkalecz György lopás. — hh.
III. 314. Deutsch Dóri s n. rágalm. — hh.
330. Tomasits József rágalm. és becs. sért. — hh.
360. Eszterle Mihály „ — rmv.
383. Dächert illés sikk. — hh.
391. Matus András s t. becs. sért. s közcsend ell. kihágás. — hh.
412. Kósa Ferenc rágalm. — hh.
413. Balassa István „ — hh.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- V. 392. Domb István sikk. — rmv.
432. Pintér Vilmos s t. lopás s org. — hh.
III. 351. Weisz Fülöp lopás. — hh.
353. Borsodi László s t. lopás s org. — rmv.
359. Balog Csikos Pola lopás. — ms.
362. Klog Gáspár ing. rong. — hh.
369. Mihiczi József s t. org. — rmv.
399. Bernhardt Jánosné s t. jogt. elsaját. stb. — hh.
401. Bor László János suly. t. sért. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi február hó 21. s köv. napjaira

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 218. Kotánczi Katalin s t. — Egedi Antal végr.
219. „ „ s t. — Sopronyi András végr.
266. Tertenyák József — Ujlaky Lőrinc „
305. Ribicske Jánosné — özv. Muttynánszky Alajosné hagy. ügye.
352. Bara Antal — Kovács János végr.
373. Szászkon elhalt Skálcecz József hagy. ügye.
385. Zselicz-Szent-Gálon elhalt Vajda Vendel hagy. ügye.
389. Özv. Majláth Györgyné — Roszeg Ferencz előleges bizonyít.

Előadó: *Dr. Daempf Sándor.*

- V. 252. Dr. Noszlopy Gáspár — Packer Katalin adás-vét. hatályt.
335. Lengyel József és fia cég — Scheiber József 541 frt 95 kr.
338. Dr. Rózsa Vilmos — Pflieger & Ebermann 79 frt 23 kr.
380. J. Turnowsky Cie. cég — Spitzer Miska csőd nyit
382. Geiger Gyula — Dr. Hilberth István 1656 frt.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 189. Boszkovitz József — Kis Péter Kata 441 frt 30 kr.
207. Grünwald Sámuel — Marton Miksa 1160 frt 67 kr.
241. Kaszás Ferenc s n. — Deák János s n. t.jog.
253. Ifj. Biró Ferenc — Tóth József s t. szolgálalm. jog.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 251. Czippán Erze — Czippán György köt. rész.
264. Felső Illés s t. — Bojtor János s t. öröks.
307. Réder Józsefné — özv. Aulich Jánosné 1500 frt.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 351. Hatsék Simonné — Fazson Gergely s t. t.jog., zjog. bek.
361. Dr. Tersánszky Gyula — Sáricsek István végr.
369. Steiner Verona — Szabó Éva „
384. Dr. Gyöngyösi Tivadar — Gruber János „
386. Délzalai takptár — Nyiró József „
387. Markos Ferenc — Orbán Márton „
395. Pál János — Rák Imre s t. t.jog.
402. B. Fuchs s t. — Wiefergall János végr.
404. M. államkincstár — Gombár István „

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 331. Hetyey Sámuel — Szászvár községre von. tlkv. kiig.
333. Özv. Vigyázó Rezsóné — Szeniczey Ödön végr.
360. Császár István — Gottlieb Jakab s t. végr. mszűnt.
366. Plainer Lajos — Ifj. Pötz János végr.
367. Dér János — Sallai Józsefné „
388. Dr. Tersánszky Gyula — özv. Mezga Istvánné végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 205. Máté József — László Sándor 1400 frt.
269. Pafkovits Peró s t. — Pafkovits Stipán t.jog.
270. Csozics Mió — Csozits Bozsó ing. birt.
283. Garzó István — Dóza Erzsébet válóper.
285. Cibán Mihály — Komáromi Éva „
286. Velis Anna — Doór József „
287. Ifj. Tóth József — Lovas Sára „

Büntető tanács.

Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 438. Pittner Katalin gyermekölés.
464. Takács (Güzü) József rablás.
465. Jambor János lopás.
466. Ifj. Varga József „
513. Nagy Márton s t. szánd. ember ölés.
III. 441. Bognár Imre anyakönyvi kih.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 449. Szabó József lopás.
509. Percsics János k. t. sért.
511. Molnár István becs. sért.
512. Kis Ferenc s t. lopás.
III. 440. Kósa György „
469. Tormási Mihály s t. jogt. elsaját.
488. Karl István s t. „ „
489. Markus István lopás.
494. Schwartz László levéltitok megsért.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 225. Orbán István suly. t. sért.
445. Pantur Antal gond. ok. suly. t. sért.
461. Kis Gécz Ferenc s t. közokir. ham.
492. Berecz József több rendbeli sikk., család. lopás.
III. 430. Kollarits György sikk.
498. Sebők Ferencné „
452. Lukasics Istvánné s t. közeg. ell. kih.
500. Barka Sándor s t. sikk.
507. Nagy Ádám suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 460. Vörös Sándor suly. t. sért.
III. 428. Heidt Jánosné s t. k. t. sért. stb.
451. Tömpe Imre rágalm.
468. Jambrich Alajos rágalm.
470. Beck István s t. lopás.
471. Gaál Dénes s t. rágalm.
496. Sola Mihály s t. suly. t. sért. stb.
497. Torma Ferencné suly. t. sért.
499. Angyelits Domján rágalm.
516. Kocz Jánosné közeg. ell. kih.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 447. Hils György suly. t. sért.
 III. 415. Szupits János s t. suly. t. sért.
 427. Stokker Márton s t. ing. vagyon rong.
 429. Namugya Lénárd s t. suly. t. sért.
 439. Herceg János s t. ing. vagyon rong.
 467. Döchert Konrád s t. k. és suly. t. sért.
 490. Ackermann József s t. lopás stb.
 493. Bosnyák Lázó suly. t. sért.
 495. Milivojics Istvanné s t. rágalm., becs. sért.
 501. Dallos Mihályné s t. vesz. feny.

Nyilt-tér.*)

„Vadvirágnak

kedves sorait örömmel vettem s most már csak a folytatását várja sürgősen

a bizonyos.*

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

3 billard

(1 kitünő karban lévő fordítható, 1 karambol és 1 preferansz), mind Seifert-féle s márványlappal ellátva, nagy **tükrök, jég szekrények**, Thonet-féle **nádszékek, kávéházi ezüst-felszerelés** stb.

jutányos áron eladók.

Bővebbet Pécsen, apáca-utca 8., földszint.

20253. sz.
 tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Seidler Antal és neje, Török Róza, pécsi lakosok, végrehajtóknak, Dallos Józsefné, szül. Kis Katalin, végrehajtást szenvedő ellen 30 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs szabad kir. város határaitban fekvő, a pécsi 4595. sz. betétben felvett 1. sorsz. 4886/a. hrsz. 13. sz. házra 750 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi március hó 17. napján d. e. 9 órakor Pécsen, a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 75 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi december hó 3-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. törvényszéki bíró.

Kiadó lakás.

Mária-utca 1. szám alatti házban egy első emeleti **lakás**, mely **négy szoba, konyha s mellékhelyiségekből áll**, folyó évi május hó 1-től 400 frtért kiadó.

Vizvezeték a konyhában.

2419. sz.
 1898.

Pályázati hirdetmény.

A folyó évi 25/2582. sz. közgyűlési határozat alapján Pécs sz. kir. város rendőrkapitányi hivatalánál elhalálozás folytán üresedésbe jött **800 frt** évi fizetéssel s ez idő szerint **80 frt** drágasági pótlékkal javadalmazott

rendőrkapitányi nyilvántartói

állításra ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-ában előirt képzettségüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló bizonylatokkal felszerelt kérvényüket dr. báró Fejérváry Imre főispán ur Ó méltóságához címezve **folyó évi február hó 26-ig** és pedig a közszolgálatban állók hivatali felsőbbségük útján, közszolgálatba nem állók pedig közvetlenül hozzám nyujtsák be.

Pécsen, 1898. évi február hó 14-én.

Majorossy Imre
 polgármester.

1625. szám.
 1898. tlkv.

HIRDETMÉNY.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1898. évi február hó 7-én 1625. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy a következő sorrendben **Nagy Peterd, Nyugot Szent Erzsébet, Kis-Peterd, Botyka, Dencsháza, Katádfa, Bánfa, Büdösfa**, községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba téve, a helyszíni eljárás a nevezett községekben 1898. évi március hó 7-én fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutatassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15-18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Czibula János
 betétszerkesztő.

Sándor Károly
 kir. albiró